

Λ.—'Ο σαπριστί! ό σάκρε νόν!.. πέστ... φίστρ... ό σακρε-

Φ.—Έ τὸ βουλέ, μουφλούζαρε, νὰ παίξης τὸν Μπα Μπλέ.
Λ.—'Ο μάπατρόν, κρενόν νιέ σιέν, έ βάντρο σέν γκρί, ζέ ριζ..

Φ.—'Ιλ φὸ παιγιέ, ίλ φὸ παιγιέ άρζάν κοντάν λέ γκάζ.
Τσ.— Κακόσορτέ μου Μέτρο νιέ φόρζ και πῶς νὰ σέ συν-

έγῶ γιὰ σένα ήκαμα ό,τι'μπορῶ νὰ κάμω. [δράμω;
Φ.—
'Ανβοαγιέ νι παραντί,
πάει τὸ πρῶτο πατρντί,
σου 'κόπηκε ό βήχας.

Έ βότρο γκλοάρ τούτ έ πασσέ
κι' ό Σγουτίας κλαίει διὰ σέ
κι' ό Στεφανής ό Ψύχας.

(Ένῳ φωνάζουν και οι τρεις μετά φωνής μεγάλης
πλακόνει με συνάλλαγμα ό Μπρούμης ό μπακάλης.)

Φ.—'Επλάκωσαν οι δανεισταί...

Τσ.— 'Αλοί, αλοί και πάλι!

Φ.— Δός τὸν παρᾶ, Σαλούστιε, 'στὸν Μπρούμη τὸν μπα-

Λ.— Νιέν έκω, ζέ νέ πα νταρζάν... [κάλη.

Φ.— 'Α ρέστο, κανονιέρη.

(Πλακόνουν δηό χασάπηδες με ξύλα εις τὸ χέρι.)

Φ.— Πῶ! πῶ! και άλλοι έρχονται άκόμη μουστερηδες.

(Πλακόνουν με τῆς βούρτσαις των καιδύο λουστρατζήδες.)

Φ.— Λέ ζούρ φατάλ έτ άρριβέ, και λύσε τὸ κεμέρι
και πλήρωσε τούς δανειστὰς άμέσως, κανονιέρη,
τὸ κρέας τῶν χασάπηδων, τὸ λουστρο και τὸ ρύζι...
Τσ.— 'Αλοί, αλοί, σιόρ Λασσάλ, σ' αὐτὸν ποῦ σέ γνωρίζει!
Πρίν νάλλθ' ή ὥρα ήσβυσεσ κι' ήχάθησ κατὰ κράτος.

(Κι' ό δικηγόρος έξαφνα πλακόνει Μομφεράτος
με όγκον άποδείξεων κι' έγγραφων ὑπὸ μάλης
και σκούζουν οι χασάπηδες κι' ό Μπρούμης ό μπακάλης.)

Φ.— Δός τὸν παρᾶ...

Λ.— Κέ σκέ βου ντίτ;

Φ.— Γυρεύουν όλοι τόκο.

Τσ.— Πῶ! πῶ! τὰ συναλλάγματα έπήραν όλα φόκο.

Φ.— 'Αλοί, αλοί, σιόρ Τσιγγρέ, τὸν Νικολή σου ξύσε
κι' άμέσως τὸ κομπόδεμα γιὰ τὸν καλό σου λύσε.

Τσ.— 'Αλοί, αλοί, σιόρ Λασσάλ, τὸ κρέντιτο ήχάθη
και ήχασα ό κουζουλός ταύγά με τὸ καλάθι.
Κι' έγῶ τὸν Μεγαλόσταυρο έπίστευα νὰ πάρω,
μὰ τώρα καταντήσαμε κι' οι δηό μας γιὰ τὸ κάρο.

(Τοῦ θεατρώνη τὸ αὐτί ό Φασουλῆσ τραβᾶ
και τὴν Μασκὸτ τοῦ τραγουδεῖ με θλιβερό χαβᾶ,
ό δέ Τσιγγρός άκολουθεῖ και τοῦ βασιᾶ τὸ ἴσο
και δέκα πᾶνε άπ' έμπρός και άλλοι τόσοι 'πίσω,
κι' ό Μπρούμης κι' οι χασάπηδες κι' οι λουστροισ αν
[Έβραῖοι

φωνάζουν 'στὸν σιόρ Τσιγγρό και τοῦ ζητοῦν τὰ χρέη.
'Αλλ' έξαφνα ό Βισιλευς 'στὸ θέαμα προφθάνει
κι' όλα τὰ χρέη ό Τσιγγρός εύθῆς άναλαμβάνει,

άφίνει δέ ό Φασουλῆσ ταῦτι τοῦ θεατρώνη
κι' ό Χιώτης ό φιλόανθρωπος κτυπᾶ τὰ πεινά του
και οὔτω πῶς ό Μέτρο νιέ φόρζ τὴ φυλακὴ γλυτόνει
χάρις εις τὴν εμφάνισιν τοῦ Μεγαλειοτάτου.)

Και όλίγαισ ποικίλαισ,
μ' άλλουσ λόγουσ 'Αγγελίαισ.

Ψυχώσεις, ὑπὸ Σίμου τοῦ και 'Αποστολίδη,
ποῦ τῆσ φρενολογίαισ έσπούδασε τὰ εἶδη,
ήτοι λαμπρὰ μελέτη τῶν φρενοπαθειῶν,
μεστὴ πολλῆσ σοφίαισ, σπουδῆσ κι' άληθειῶν.
Αὐτὸ δέ τὸ βιβλίον πολλοῦσ θὰ σκανδαλίση
και ό Ρωμηός γιὰ τοῦτο πολλὰ θὰ όμιλήση.

Χρονόπουλος ό Θεοδωρῆσ εκ τῶν προσφιλεστέρων
και εις τὸν Πύργον Ιατρος εκ τῶν δοκιμοτέρων,
χωρίς πολλὰ τρεχάματα και δίχως φασαρίαν
ήραβωνίσθη κατ' αὐτὰσ τοῦ Δούνη τὴν Μαρίαν.
Και ό Ρωμηός άπό μακρὰν εκ μέσησ τὸν συγκαίρει
και χίλια εύχεται καλά και εις αὐτὸ τὸ ταῖρι.

Τοῦ Ζαχαράτου άνοιξε τὸ νέο μαγαζί
και μέσα κι' έξω τῶβλεπαν οι φίλοι σαν χαζοί
και άστραψε ό καφφενέσ αὐτός τοῦ Ζαχαράτου
και όλοι τοῦ έφώναξαν «με γειά του και χαρά του.»

'Ο πρῶτος καλλιτέχνης, Μπονάνος ό γνωστόσ,
ποῦ εἶναι εις τὰ γούστα τῆσ μόδασ θαυμασιός,
καινούρια γιὰ κυρίαισ 'κουβάλησε καπέλα,
καθώς και άλλαισ μόδαισ, ποῦ εἶναι μία τρέλλα.
Λοιπὸν έμπρός, κυρίαισ, εις τοῦ Μπονάνου ἴσα,
νὰ 'δῆτε και νὰ 'πῆτε «ψυχὴ μου 'στὰ Πατήσα.»

Ρωμηοῦ 'Ημερολόγιον
με τὸ Μαρτυρολόγιον.

Κι' έγῶ 'Ημερολόγιον εκδίδω δίχως άλλο
κι' όλους τούς Μάρτυρασ εκεί κατὰ σειρὰν θὰ βάλω
κι' άποκαλύψεισ, Φασουλῆ, θὰ έχωμεν άκόμα
κι' έξώφυλλον περιεργον μ' ένα μονάχα χοῶμα
κι' έπισκοπήσεισ τῶν μηνῶν κι' έσθ' ότε και μαντείας
διὰ τὸ μέλλον και παρὸν πολλὰσ τε και παντοίαισ.

Εις μὲν τὸ 'Εσωτερικὸν
λεπτὰ πενήντα ή τιμή,
εις δέ τὸ 'Εξωτερικὸν
έξῆντα και προπληρωμή.